

Smrtna kazna

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Visoka škola strukovnih studija za kriminalistiku i bezbednost, Niš

Увод

Смртна казна (роена capitalis) састоји се у лишењу живота учиниоца кривичног дела. Смртна казна је законом предвиђено усмрћивање особе, која се изриче након што је особа проглашена кривом за почињење казног дјела. Данас, према европском правном поимању, смртна казна може бити резултат само законом утврђеног и строго контролисаног правног поступка. У правилу се она изриче након провођења судског поступка који резултира извршењем смртне пресуде. Постојање смртне казне претпоставља постојање закона који тачно дефинише у којим случајевима и за која казнена дела ју је могуће изрећи. У Европској Унији је забрањена тако да ни једна чланица ЕУ нема смртну казну као могућу пресуду. ЕУ је једна од водећих у свиету која се активно и снажно бори за укидање смртне казне зато што је реч о нехуманим поступцима које ЕУ не толерише. Хрватска је Уставом из 1990. године укинула смртну казну. Према међународном праву смртна казна је забрањена за особе које су у тренутку почињења казног дела биле млађе од осамнаест година. Смртна казна развила се из тзв. крвне освете. Крвна освета било је неписано правило у заједницама и племенима које су живјеле пре неколико хиљада година. Она је допуштала и омогућавала родбини убијене жртве да се освете починитељу и његовом племену. То је често водило до бесконачних свађа између племена и чак истребљења читавих племенских заједница. У најстаријим правним изворима као што је Кодекс Ур-Намму (око 2100. год. пр. Кр.) предвиђена је смртна казна за убиство и прељубу. У Хамурабијевом Законику спомиње се Талионско начело које означава ситуацију Око за око, зуб за зуб. То начело је ограничавало освету само на онога ко је починио казно дело. Ово начело је још више ограничено у Тори која наводи да накнада штете треба бити сразмерна почињеној штети. Она дакле захтева накнаду штете од починитеља, а не освету од породице жртве. У Тори се наводи низ верских, друштвених и сексуалних прекршаја за које се одређује смртна казна, а који су сматрани као претња егзистенцији читавом народу: физичко злостављање родитеља, врачање, и придавање жртве другим боговима, прељубу, хомосексуалност, инцест, полни однос током месечнице. Такође прави разлику између убиства с намером и убиства у одбрани. За правоснажну смртну пресуду захтевало се најмање два непристрасна сведока и темељито проверавање њихових исказа од стране суда како би се избегле нетачне пресуде. Многа старовековна царства примењивала су поред смртне казне и новчане казне па и ропство. У то доба била су популарна јавна смакнућа и то са двојаким сврхом: да би забавила гледатеље, а истовремено да би их престрашили.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com